

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κορυτσᾶς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε Ἀδελφέ καί συλλειτουργγέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε **Ἰωάννη**, Τοποτηρητά τοῦ Θρόνου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετά πολλῆς θλίψεως καί ἄλγους ψυχῆς συμμετέχομεν εἰς τὴν ὁδύνην τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἐπὶ τῇ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κυροῦ Ἀναστασίου.

Ὁ μεταστάς Πρωθιεράρχης καί προσφιλέστατος ἡμῖν Ἀδελφός καί Συλλειτουργγός ἐβίωσε καθ' ἅπασαν τὴν διάρκεια τῆς μακρᾶς ζωῆς του τό ἱεραποστολικόν ἰδεῶδες καί φρόνημα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διό, στοιχούμενος τῷ ἀποστολικῷ ζήλῳ ἐκήρυττε Ἰησοῦν Χριστόν, Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα, ἔργῳ καί λόγῳ, γενόμενος κατὰ τό Παύλειον «τοῖς πᾶσι τά πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ» (Α' Κορ. 9, 22).

Διέλαμψεν ὡς ἔμψυχος εἰκὼν ζωῆς πίστεως καί πάσης ἀρετῆς καί διεκρίθη, ὅπως ἰδιαιτέρως, κατ' ἀρχάς ὡς λαϊκός Κατηχητής, προσελκύσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πλήθη νέων ἀνθρώπων καί δὴ φοιτητῶν, ὡς Κληρικός καί Ἐπίσκοπος, ὡς Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου, ὡς Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἱεραπόστολος ἐν Ἀφρικῇ, καί, κατ' ἐξοχήν, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας, δεδομένου ὅτι, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνέστησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας ἐκ σκιᾶς θανάτου, εἰς ἣν τὴν εἶχον καταβυθίσει ἀπηνεῖς διωγμοί 46 ἐτῶν.

Ἡ διακονία του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρξεν ἀνιδιοτελής, συνετή, διακριτική, πεφωτισμένη, τελεσφόρος, καθ' ὅτι ὁ ἴδιος ἦτο Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, «πλήρης πίστεως καί δυνάμεως» (Πράξ. 6, 8), εὐθύς, ἀκέραιος, εὐγενής, σοφός, χαρίεις, αἰσιόδοξος, ἀκατάβλητος, Θεοφόρος καί Χριστοφόρος.

Ἐχομεν, ὅθεν, τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν θά ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν ἅξιον Ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου Αὐτοῦ τοὺς ἀμέτρους κόπους καί ἀτρύτους μόχθους, τοὺς ὁποίους κατέβαλε ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ.

Περαίνοντες, ἐγκαρδίως ἐπευχόμεθα ὅπως ὁ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάς Κύριος ἀναπαύσῃ ἐν Χώρα ζώντων, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ, τὸν τῆς Ἀναστάσεως ὁμώνυμον, αἰμόνηστον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλβανίας Ἀναστάσιον, καί ὅπως ἀναδείξῃ ἅξιον συνεχιστὴν τοῦ πολυσχιδοῦς ἔργου αὐτοῦ.

Μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί τιμῆς,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
 Ἡμεῖς Ἀθηνᾶς Ἐκκλησίας β' Πρύτανης